

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 11C/125/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1210214935
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Králik
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2022:1210214935.27

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II sudcom Mgr. Petrom Králikom v právnej veci žalobkyne: K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/X, J. R. P., proti žalovanému: Dopravný úrad, so sídlom Letisko M. R. Štefánika, Bratislava, IČO: 42 355 826, o určenie neplatnosti výpovede a o náhradu mzdy, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni

- úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 728,50 Eur od 11.04.2011 do 16.03.2020,
- úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 728,50 Eur od 11.05.2011 do 16.03.2020, zo sumy 728,50 Eur od 11.06.2011 do 16.03.2020, zo sumy 728,50 Eur od 11.07.2011 do 16.03.2020,
- úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 728,50 Eur od 11.08.2011 do 16.03.2020, zo sumy 728,50 Eur od 11.09.2011 do 16.03.2020, zo sumy 728,50 Eur od 11.10.2011 do 16.03.2020,
- úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 728,50 Eur od 11.11.2011 do 16.03.2020, zo sumy 728,50 Eur od 11.12.2011 do 16.03.2020,
- úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 728,50 Eur od 11.01.2012 do 16.03.2020, zo sumy 728,50 Eur od 11.02.2012 do 16.03.2020,
- úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 624,43 Eur od 11.03.2012 do 16.03.2020, zo sumy 191,71 Eur od 11.05.2012 do 16.03.2020, zo sumy 728,50 Eur od 11.06.2012 do 16.03.2020,
- úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 728,50 Eur od 11.07.2012 do 16.03.2020, zo sumy 138,76 Eur od 11.08.2012 do 16.03.2020,
všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy p r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručanou súdu dňa 01.07.2010 sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala určenia neplatnosti výpovede. V priebehu konania si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu mzdy titulom neplatného skončenia pracovného pomeru vrátane úrokov z omeškania. Žalovaný sa vzájomným návrhom domáhal určenia, že od neho nemožno spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu ďalej zamestnával a pracovný pomer žalobkyne u žalovaného skončil dňom 28.06.2016.

2. Medzitýmnym rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 11C/125/2010 - 383 zo dňa 23.04.2015, súd určil, že výpoveď daná žalobkyni listom žalovaného zo dňa 12.02.2010, č. XXXX-XXX/XXXX, je neplatná. Rozsudok súdu prvej inštancie, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 14Co/408/2015 - 467 zo dňa 26.04.2016, nadobudol právoplatnosť dňa 17.06.2016.

3. Konečným rozsudkom č. k. 11C/125/2010-688 zo dňa 27.01.2017, v znení opravného uznesenia č. k. 11C/125/2010-698 zo dňa 24.02.2017, Okresný súd Bratislava II určil, že od žalovaného nemožno spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu ďalej zamestnával a pracovný pomer žalobkyne u žalovaného končí právoplatnosťou tohto rozhodnutia (výrok I.); v konaní o vzájomnom návrhu žalovanému priznal proti žalobkyňi náhradu trov konania v celom rozsahu (výrok II.); žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi titulom neplatného skončenia pracovného pomeru náhradu mzdy v sume 10.425,40 eur brutto, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.); v zostávajúcej časti žalobu zamietol (výrok IV.); v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy priznal žalobkyňi proti žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu (výrok V.). O odvolaní žalobkyne proti predmetnému rozsudku rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 14Co/97/2017-758 zo dňa 26.11.2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo výroku IV., v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania vo vzťahu k priznanej náhrade mzdy v sume 10.425,40 eur titulom neplatného skončenia pracovného pomeru, ako aj výrok V. o trovách konania v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie; v zostávajúcej zamietajúcej časti, výrok IV., rozsudok potvrdil; rozsudok vo výroku I., ktorým bolo rozhodnuté o vzájomnom návrhu žalovaného, a určené, že od žalovaného nemožno spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu ďalej zamestnával a pracovný pomer žalobkyne u žalovaného končí právoplatnosťou tohto rozhodnutia, zmenil tak, že vzájomný návrh žalovaného zamietol; rozsudok vo výroku II., ktorým bola v konaní o vzájomnom návrhu žalovaného priznaná žalovanému proti žalobkyňi náhrada trov konania v celom rozsahu, zmenil tak, že stranám sporu sa nárok na náhradu trov konania o vzájomnom návrhu žalovaného nepriznal.

4. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu okrem iného vyplýva, že krajský súd za dôvodnú považoval námietku žalobkyne, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď výkladom ust. § 1 ods. 4 Zákonníka práce dospel k záveru, že platná právna úprava neumožňuje v pracovnoprávných vzťahoch priznanie úroku z omeškania. Mal za to, že podľa ustálenej súdnej praxe, je nárok zamestnanca na zaplatenie úrokov z omeškania z náhrady mzdy priznanej mu z neplatného skončenia pracovného pomeru, potrebné posudzovať podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 4 Zákonníka práce, a zamestnancovi patria úroky z omeškania z náhrady mzdy za každý jednotlivý mesiac obdobia, za ktoré mu bola táto priznaná, odo dňa nasledujúceho po dohodnutej dobe splatnosti mzdy. V tejto súvislosti odvolací súd odkázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 116/2008, 6 Cdo 246/2010, 2 Cdo 76/2011, ako aj na rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 460/2017 zo dňa 04.07.2017. V prejednávanej veci nebol dôvod odkloniť sa od uvedenej súdnej praxe, t.j., že pri posudzovaní právnych následkov omeškania účastníkov pracovnoprávných vzťahov s plnením ich peňažných záväzkov, je v dôsledku absencie osobitnej právnej úpravy v Zákonníku práce (lex specialis) potrebné vychádzať z Občianskeho zákonníka (lex generalis) a aplikovať tak § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka na prípady omeškania zamestnávateľa so zaplatením (náhrady) mzdy zamestnancovi. V tomto prípade sa totiž uplatňuje širší výklad "Všeobecných ustanovení" Občianskeho zákonníka, na ktorých subsidiárne použitie odkazuje § 1 ods. 4 Zákonníka práce. Uvedené ustanovenie totiž výslovne neodkazuje výlučne na Všeobecné ustanovenia Prvej časti Občianskeho zákonníka, a preto je potrebné za všeobecné ustanovenia v zmysle dikcie § 1 ods. 4 Zákonníka práce považovať nielen "Všeobecné ustanovenia" Občianskeho zákonníka uvedené v jeho Prvej časti (§ 1-§ 122), ale aj "Všeobecné ustanovenia" uvedené v jeho Ôsmej časti - označenej ako Záväzkové právo (§ 488-§ 587), keďže pracovnoprávne vzťahy treba, rovnako ako občianskoprávne vzťahy, považovať za záväzkové vzťahy, v ktorých účastníci vystupujú ako nositelia subjektívnych práv a povinností stanovených normami pracovného práva. Na základe toho potom odvolací súd v odôvodnení rozsudku (odsek 56.) ďalej uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude zistiť, ako bol stanovený výplatný termín funkčného platu žalobkyne, dohodnutý v pracovnej zmluve alebo v kolektívnej zmluve (§ 130 ods. 2 Zákonníka práce), a následne rozhodnúť o priznaní úrokov z omeškania z náhrady mzdy za každý jednotlivý mesiac obdobia, za ktoré bola táto žalobkyňi priznaná.

5. Súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, a to Pracovnou zmluvou č. XXXX/XXXX zo dňa 31.05.2005, uzatvorenou medzi Leteckým úradom Slovenskej republiky (právnym predchodcom žalovaného) ako zamestnávateľom a žalobkyňou ako zamestnancom. Z bodu 14. predmetnej pracovnej zmluvy vyplýva, že výplatným termínom, v ktorom sa bude zamestnancovi vyplácať mzda je 10. deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca.

6. Zo zhodného vyjadrenia sporových strán na pojednávaní dňa 02.12.2022 vyplýva, že k výplate sumy vo výške 10.425,50 Eur priznanej žalobkyni rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 11C/125/2010-688 zo dňa 27.01.2017 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 14Co/97/2017-758 zo dňa 26.11.2019 došlo dňa 16.03.2020.

7. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

8. Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce (ďalej len "Zákonník práce"), ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

9. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "Občiansky zákonník"), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom k prvému dňu omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

11. Súd v súlade s vysloveným právnym názorom krajského súdu, ktorým je viazaný, priznal žalobkyni úroky z omeškania z náhrady mzdy za každý jednotlivý mesiac obdobia, za ktoré bola táto žalobkyni priznaná rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 11C/125/2011-688 zo dňa 27.01.2017, a to vo výške podľa citovaného ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády. Vykonaným dokazovaním bol zistený výplatný termín funkčného platu žalobkyne, a to 10. deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Zamestnávateľ, žalovaný, sa dostáva do omeškania s vyplatením jednotlivých mesačných náhrad mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru márnym uplynutím výplatného termínu v nasledujúcom kalendárnom mesiaci, z čoho vyplýva, že nasledujúcim dňom vzniká zamestnancovi, žalobkyni, právo na úrok z omeškania z príslušnej sumy náhrady mzdy, v danom prípade je to 11. deň príslušného kalendárneho mesiaca. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 11C/125/2010 - 688 zo dňa 27.01.2017 bola žalobkyni priznaná náhrada mzdy vo výške 10.425,40 Eur brutto (výrok III.), pričom predmetný rozsudok obsahuje aj podrobný rozpis období a súm priznanej náhrady mzdy. Z uvedeného vychádzal aj súd pri priznaní úrokov z omeškania tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku. Pri priznaní úrokov z omeškania súd zohľadnil aj skutočnosť, že samotná náhrada mzdy vo výške 10.425,40 Eur bola žalobkyni uhradená dňa 16.03.2020, a preto po tomto dni už žalovaný nebol v omeškaní, žalobkyňa už nemá právo na úrok z omeškania.

12. Súd sa nezaoberal návrhom žalovaného, aby zvažil ako celkovú náhradu a posúdil primeranosť vyplateného odstupného, nakoľko takýmto návrhom sa už zaoberal súd prvého stupňa v rozsudku č. k. 11C/125/2011-688 zo dňa 27.01.2017.

13. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, keď úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobkyňa bola úspešná v časti neplatného skončenia pracovného pomeru, ako aj v časti náhrady mzdy. O výške náhrady trov konania aj odvolacieho konania, rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Úspech žalobkyne, ktorá podala odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie bol len čiastočný, keď odvolací súd zrušil napadnutý zamietajúci výrok súdu prvej inštancie len v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní, odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 365 CSP (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.